

दानियेलको पुस्तक - उनासी नम्बर

१८८८ को विद्रोहको उद्घाटन: लाओडिसियाली एडभेन्टवादको दोस्रो पुस्ताबाट पाठहरू

Jeff Pippenger

2024-02-12

लाओदिकियाली एडभेन्टवादको दोस्रो पुस्ता 1888 मा आइपुग्यो, र त्यस पुस्तालाई प्रतीकात्मक रूपमा इजकिएल अध्याय ८ मा दोस्रो घृणित कार्यको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जसलाई “उसको प्रतिमाका कोठाहरू” द्वारा जनाइएको छ।

यसकारण म भित्र पर्से र मैले देखें; अनि हेर, हरेक प्रकारका घसने जन्तुहरू, घृणित पशुहरू, र इस्राएलको घरानाका सबै मूर्तिहरू, चारैतिर भित्तामा कोरिएका थिए। अनि तिनीहरूका सामु इस्राएलको घरानाका प्राचीनहरूमध्ये सत्तरी जना पुरुष उभिएका थिए, र तिनीहरूको बीचमा शाफानका छोरा याजान्याह उभिएका थिए, प्रत्येक मानिसको हातमा आफ्नो धूपदान थियो; र धूपको बाक्लो बादल माथि उठिरहेको थियो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, के तिमीले देख्यौ, इस्राएलको घरानाका प्राचीनहरूले अन्धकारमा, हरेक मानिसले आफ्ना कल्पनाका कोठाहरूमा के गर्छन्? किनकि तिनीहरू भन्छन्, ‘परमप्रभुले हामीलाई देख्नुहुन्न; परमप्रभुले पृथ्वीलाई त्याग्नुभएको छ।’” इजकिएल 8:10-12.

प्रतिमाका कोठाहरूले प्राचीन पुरुषहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूका हृदयभित्र रहेका दुष्ट गोप्य कुराहरूलाई जनाउँछन्, र उनीहरूले त्यही दुष्टतालाई आफ्ना मनका कोठाहरूमा मात्र होइन, तर परमेश्वरको पवित्रस्थानका कोठाहरूमा समेत भित्र्याएका छन्।

दुष्ट दृष्टि भएको मानिसको रोटी नखाऊ, न त उसका स्वादिला भोजनहरूको इच्छा गर; किनकि उसले आफ्नो मनमा जस्तो सोच्दछ, उस्तै नै ऊ हुन्छ। उसले तँलाई, “खा र पिऊ” भन्छ; तर उसको हृदय तँसँग हुँदैन।
हितीपदेश 23:6, 7.

कल्पनाका कोठरीहरूको दुष्टता मन्दिरका भित्ताहरूमा पनि, र प्राचीन पुरुषहरूका मनका भित्ताहरूमा पनि लेखिएको छ। इजकिएल अध्याय आठको दोस्रो घृणित कर्मका गुप्त कल्पनात्मक कोठरीहरूले लाओडिकीया-सम्बन्धी एडभेन्टवादको दोस्रो पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र ती चार घृणित कर्महरूमध्ये दोस्रो घृणित कर्मले सामूहिक विद्रोहलाई विशेष रूपमा जोड दिन अझ बढी समय लिन्छ, यद्यपि ती सबै चारै घृणित कर्महरू त्यही मानिसहरूद्वारा गरिएका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जो जनताका संरक्षक हुनुपर्ने थियो।

“उद्धारको चिन्ह ती व्यक्तिहरूमा लगाइएकै छ जो ‘भएका सबै घिनलाग्दा कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्छन् र रुँदै कराउँछन्।’ अब मृत्युको दूत अघि बढ्छ, जसलाई इजकिएलको दर्शनमा वधका हतियार बोकेका पुरुषहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसलाई यो आज्ञा दिइएको छ: ‘बूढा र जवान, कुमारीहरू, साना बालबालिकाहरू, र स्त्रीहरूलाई समेत पूर्णतः मार; तर जसमा यो चिन्ह छ, त्यस्ता कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट सुरु गर।’ अगमवक्ता भन्छन्: ‘तिनीहरूले घरको अगाडि रहेका वृद्ध पुरुषहरूबाट सुरु गरे।’ इजकिएल 9:1-6। विनाशको काम ती व्यक्तिहरूका बीचबाट सुरु हुन्छ जसले आफूलाई जनताको आत्मिक संरक्षक भएको दाबी गरेका थिए। झूटा पहेरेदारहरू नै सबैभन्दा पहिले पतन हुन्छन्। दया गर्ने वा बचाइराख्ने कोही हुँदैन। पुरुष, स्त्री, कुमारीहरू, र साना बालबालिकाहरू एकसाथ नष्ट हुन्छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोवर्स, 656.

दोस्रो पुस्ताको आगमनलाई चिन्हित गर्ने विद्रोह विशेष रूपमा मिनियापोलिसमा १८८८ को जनरल कन्फरेन्स सभामा पूरा भएको लाओडिसियाई एडभेन्टवादको नेतृत्वसँग सम्बन्धित छ। यसलाई “इस्राएलको घरानाका प्राचीनहरू” भन्ने अभिव्यक्तिद्वारा, साथै “सत्तरी जना मानिसहरू” द्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मोशाको कार्यसँग सत्तरी

प्राचीनहरू सम्बन्धित थिए, र येशूका चेलाहरूको दोस्रो समूह सत्तरी जना मानिसहरूबाट बनेको थियो। “सत्तरी” ले नेतृत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी “प्राचीनहरू” ले पनि गर्दछ। दोस्रो घृणित कुराले नेतृत्वमाथि अतिरिक्त जोड दिन्छ, र त्यसो गर्दा यसले उक्त घृणित कुरालाई नेतृत्वको सामूहिक विद्रोहसँग सम्बन्धित भएको रूपमा जोड दिन्छ।

सत्तरी प्राचीन पुरुषहरूको बीचमा “शापानका छोरा याजान्याह” उभिएका थिए। “याजान्याह” नामको अर्थ “परमेश्वरद्वारा सुनिएको” हो, र उसले त्यस्तो नेतृत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले परमेश्वर बोलिरहनुभएको त्यही समयमा विद्रोह गर्‍यो; किनकि उसले परमेश्वरलाई सुने तापनि सुन्न अस्वीकार गर्‍यो, किनकि उसले दाबी गर्‍यो कि परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई त्याग्नुभएको छ, र गोप्य कोठाहरूमा के भइरहेको छ सो परमेश्वरले देख्नुहुन्न। याजान्याह “शापानका छोरा” थिए, र “शापान” नामको अर्थ “लुकाउनु” हो। दोस्रो पुस्ताको परिवेशले त्यस्तो नेतृत्वको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले परमेश्वर बोलिरहनुभएको त्यही समयमा विद्रोह गर्‍यो, र तिनीहरूले परमेश्वरले आफ्ना कामहरू न त देख्नुहुन्छ, न त वास्ता गर्नुहुन्छ भनी विश्वास गरे।

सिस्टर ह्याइटले लेखबद्ध गरिन् कि उनलाई 1888 को जनरल कन्फरेन्सको समयमा लाओडिकीया-सम्बन्धी एड्भेन्टवादको नेतृत्ववर्गका वार्तालापहरू देखाइएका थिए। 1888 को जनरल कन्फरेन्समा परमेश्वरले सिस्टर ह्याइटलाई नेताहरूले आपसमा गरेका ती सभाहरू देखाउनुभयो, जब उनीहरूले परमेश्वरले सुनिरहनुभएको छैन भनी ठानेका थिए। त्यहाँ आफ्ना कोठाहरूको गोपनीयतामा उनीहरूले सिस्टर ह्याइट, उनका छोरा, तथा एल्डर्स जोन्स र वागोनरको विरुद्धमा दुष्ट कुरा गरे। उनीहरूले स्वतन्त्रतापूर्वक बोल्न सक्छौं भन्ने विश्वास गरे, किनकि आफ्ना निजी कक्षहरूमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई देख्न सक्नुहुन्न भन्ने उनीहरूको धारणा थियो; तर परमेश्वरले यिनै वार्तालापहरू भविष्यवक्त्रीलाई देखाउनुभयो। तिनीहरू एउटा सामूहिक सभामा थिए, र प्रेरणाअनुसार उनीहरूले पछिल्ला वर्षाको सन्देश सुनिरहेका थिए, तर उनीहरूले सुन्न अस्वीकार गरे।

सन् 1888 मा यस्तो खुला विद्रोह प्रकट गर्ने नेतृत्वलाई कुन कुराले उत्पन्न गरेको थियो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहसँग तुलना गर्नुभयो?

“जब तिमीहरू पवित्र आत्माद्वारा प्रबुद्ध हुन्छौ, तब तिमीहरूले मिनीयापोलिसमा भएको त्यो सबै दुष्टता त्यही रूपमा देख्नेछौ, जसरी परमेश्वरले त्यसलाई हेर्नुहुन्छ। यदि मैले यस संसारमा तिमीहरूलाई फेरि कहिल्यै नदेख्नु भने पनि, निश्चिन्त रहो कि तिमीहरूले कुनै कारणविना ममाथि ल्याएको शोक, व्यथा र आत्माको बोझलाई म तिमीहरूलाई क्षमा गर्दछु। तर तिम्रो आत्माको खातिर, तिम्रो निम्ति मर्नुहुने उहाँकै खातिर, म चाहन्छु कि तिमीहरूले आफ्ना भूलहरू देखो र स्वीकार गर। तिमीहरू परमेश्वरको आत्माको प्रतिरोध गर्नेहरूसँग मिलेका थियौ। प्रभुले भाइ जोन्स र वागोनरद्वारा काम गरिरहनुभएको थियो भन्ने तिमीहरूलाई चाहिने सबै प्रमाण तिमीहरूसँग थियो; तर तिमीहरूले त्यो ज्योति ग्रहण गरेनौ; र भावनाहरूलाई बढावा दिएपछि, सत्यको विरोधमा शब्दहरू बोलेपछि पनि, तिमीहरू आफूले गलत गरेका थियौ, ती मानिसहरूसँग परमेश्वरबाट आएको सन्देश थियो, र तिमीहरूले सन्देश र सन्देशवाहक दुवैलाई तुच्छ ठानेका थियौ भनी स्वीकार गर्न तयार भएनौ।”

“मिनीयापोलिसमा प्रकट भएको जस्तो दृढ आत्मसन्तुष्टि र प्रकाशलाई ग्रहण गरी स्वीकार गर्न अनिच्छुकता मैले हाम्रो मानिसहरूका बीचमा यसअघि कहिल्यै देखेको थिइनँ। मलाई देखाइयो कि त्यस सभामा प्रकट भएको भावनालाई पोसिराख्ने समूहका एक जनाले पनि तिनीहरूलाई स्वर्गबाट पठाइएको सत्यको बहुमूल्यता छुट्टै स्पष्ट प्रकाशमा फेरि देख्न सक्ने थिएनन्, जबसम्म तिनीहरूले आफ्नो अहङ्कार नम्र पारी स्वीकार गर्दैनथे कि तिनीहरू परमेश्वरको आत्माद्वारा प्रेरित थिएनन्, बरु तिनीहरूको मन र हृदय पूर्वाग्रहले भरिएका थिए। प्रभु तिनीहरूको नजिक आउन, तिनीहरूलाई आशिष् दिन, र तिनीहरूको पश्चात्-पतनबाट तिनीहरूलाई निको पार्न चाहनुहुन्थ्यो, तर तिनीहरूले सुनिनन्। तिनीहरू त्यही आत्माद्वारा प्रेरित भएका थिए जसले कोरह, दाथान, र अबीरामलाई प्रेरित गरेको थियो। इसाएलका ती मानिसहरू आफूहरू गलत थिए भन्ने प्रमाणित गर्ने सबै प्रमाणको प्रतिरोध गर्न दृढनिश्चयी थिए, र तिनीहरू आफ्नो असन्तोषको मार्गमा निरन्तर अघि बढिरहे, यहाँसम्म कि धेरै जनाहरू तिनीहरूसँग एकजुट हुन तानिए।”

“यीहरू को थिए? दुर्बल होइनन्, अज्ञानी होइनन्, अप्रकाशित पनि होइनन्। त्यस विद्रोहमा सभा-मण्डलीमा प्रसिद्ध दुई सय पचास प्रधानहरू, ख्यातिप्राप्त मानिसहरू थिए। तिनीहरूको साक्षी के थियो? ‘सारा सभा-मण्डली पवित्र छ, तिनीहरू प्रत्येकजना; र परमप्रभु तिनीहरूका बीचमा हुनुहुन्छ; तब किन तिमीहरू परमप्रभुको सभा-मण्डलीभन्दा माथि आफूलाई उठाउँछौ?’ [गन्ती 16:3]। जब कोरह र उनका साथीहरू परमेश्वरको न्यायअन्तर्गत नष्ट भए, तब तिनीहरूले छल गरेका मानिसहरूले यस चमत्कारमा परमप्रभुको हात देखेनन्। भोलिपल्ट सारा सभा-मण्डलीले मोशा र हारूनमाथि दोष लगायो, ‘तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मारेका छौ’ [पद 41], र महामारी सभा-मण्डलीमाथि आइपऱ्यो, अनि चौध हजारभन्दा बढी नष्ट भए।”

“जब मैले मिनियापोलिस छोड्ने अभिप्राय गर्ने, तब परमप्रभुका दूत मेरो छेउमा उभिनुभयो र भन्नुभयो: ‘त्यसो होइन; परमेश्वरसित यस स्थानमा तिमीले गर्नुपर्ने एक काम छ। यी मानिसहरूले कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहलाई फेरि दोहोर्‍याइरहेका छन्। मैले तिमीलाई तिम्रो उचित स्थानमा राखेको छु, जसलाई ज्योतिमा नभएका मानिसहरूले स्वीकार गर्नेछैनन्; तिनीहरूले तिम्रो साक्षीलाई ग्रहण गर्नेछैनन्; तर म तिमीसँग हुनेछु; मेरो अनुग्रह र शक्ति नै तिमीलाई थामिराख्नेछन्। तिनीहरूले तिरस्कार गरिरहेको तिमीलाई होइन, तर मेरा दूतहरूलाई र मैले मेरा जनताकहाँ पठाएको सन्देशलाई हो। तिनीहरूले परमप्रभुको वचनप्रति अवज्ञा र तुच्छता प्रकट गरेका छन्। शैतानले तिनीहरूका आँखा अन्धा पारेको छ र तिनीहरूको निर्णयशक्तिलाई विकृत पारेको छ; अनि यदि हरेक प्राणीले आफ्ना यस पापबाट—परमेश्वरका आत्माप्रति अपमान गरिरहेको यस अपवित्रीकृत स्वतन्त्रताबाट—पश्चात्ताप गरेन भने, तिनीहरू अन्धकारमै हिँड्नेछन्। यदि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् र परिवर्तित भएनन्, ताकि म तिनीहरूलाई निको पार्न सकूँ, भने म दीपाधारलाई त्यसको स्थानबाट हटाइदिनेछु। तिनीहरूले आफ्नो आत्मिक दृष्टिलाई अँध्यारो पारेका छन्। परमेश्वरले आफ्नो आत्मा र आफ्नो शक्ति प्रकट गर्नुहुन्छ भन्ने तिनीहरू चाहँदैनन्; किनकि मेरा वचनप्रति तिनीहरूमा उपहास र घृणाको आत्मा छ। हलुकापन, तुच्छ व्यवहार, ठट्टा, र हाँसो-मजाक दिनहुँ अभ्यास गरिन्छ। तिनीहरूले मलाई खोज्नका लागि आफ्ना हृदयहरू नलागेका छन्। तिनीहरू आफ्नै सल्काइको झिल्कामा हिँड्छन्, र यदि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् भने तिनीहरू शोकमा सुत्नेछन्। परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: आफ्नो कर्तव्यको स्थानमा दृढ उभिइरह; किनकि म तिमीसँग छु, र तिमीलाई न त छोड्नेछु, न परित्याग गर्नेछु।’ परमेश्वरबाट आएका यी वचनहरूलाई मैले बेवास्ता गर्ने साहस गरेको छैन।”

“बैटल क्रीकमा स्पष्ट र उज्ज्वल किरणहरूद्वारा प्रकाश चम्किरहेको थियो; तर मिनियापोलिसको सभामा भूमिका निर्वाह गर्नेहरूमध्ये को-को प्रकाशमा आएर प्रभुले स्वर्गबाट तिनीहरूकहाँ पठाउनुभएको सत्यका समृद्ध खजानाहरू ग्रहण गरेका छन्? अगुवा येशू ख्रीष्टसँग कदममा कदम मिलाएर को-को हिँडेका छन्? आफ्ना गलत उत्साह, आफ्ना अन्धोपन, आफ्ना डाहहरू र दुष्ट शंकाहरू, सत्यप्रतिको आफ्नो अवज्ञाको पूर्ण स्वीकारोक्ति को-कोले गरेका छन्? एक जना पनि छैनन्; र प्रकाशलाई स्वीकार गर्न गरेको तिनीहरूको दीर्घकालीन उपेक्षाको कारण, त्यसले तिनीहरूलाई धेरै पछाडि छोडिदिएको छ; तिनीहरू हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूको अनुग्रह र ज्ञानमा बढिरहेका थिएनन्। तिनीहरूले त्यो आवश्यक अनुग्रह ग्रहण गर्न असफल भए, जुन तिनीहरूले पाउन सक्थे, र जसले तिनीहरूलाई धार्मिक अनुभवमा दृढ पुरुषहरू बनाउने थियो।”

“मिनियापोलिसमा लिइएको धारणा प्रकटतः एक अजेय अवरोध थियो, जसले ठूलो मात्रामा तिनीहरूलाई शंकालुहरू, प्रश्न उठाउनेहरू, सत्यका इन्कार गर्नेहरू र परमेश्वरको सामर्थ्यका अस्वीकारकर्ताहरूको संगतिमा बन्द गरिदियो। जब अर्को संकट आइपर्छ, तब जसले यति लामो समयसम्म प्रमाणमाथि प्रमाण थुप्रिँदा पनि त्यसको प्रतिरोध गरेका छन्, तिनीहरू फेरि ती नै बुँदाहरूमा परखिनेछन् जहाँ तिनीहरू यति स्पष्ट रूपमा असफल भएका थिए; र तिनीहरूका लागि परमेश्वरबाट आएको कुरा ग्रहण गर्नु र अन्धकारका शक्तिहरूबाट आएको कुरा इन्कार गर्नु कठिन हुनेछ। यसकारण तिनीहरूको एकमात्र सुरक्षित मार्ग भनेको नम्रतामा हिँड्नु, आफ्ना खुट्टाका लागि सीधा बाटाहरू बनाउनु हो, नत्र लङ्गडो बाटोबाट तर्काइनेछ। हामी कसको संगतिमा रहन्छौं, यसले सबै फरक पार्दछ—चाहे त्यो परमेश्वरसँग हिँड्ने र उहाँमाथि विश्वास तथा भरोसा गर्ने मानिसहरूको संगति होस्, वा आफ्नै कल्पित बुद्धिको पछि लाग्ने, आफ्नै प्रज्वलनका झिल्काहरूमा हिँड्ने मानिसहरूको संगति

होस्।”

सत्यको विरुद्ध काम गरेका व्यक्तिहरूको प्रभावलाई निष्प्रभावी तुल्याउन आवश्यक परेको समय, ध्यान र परिश्रम एक भयानक क्षति भएको छ; किनकि हामी आत्मिक ज्ञानमा वर्षौं अगाडि पुगिसकेका हुन सक्थ्यौं; र यदि प्रकाशमा हिँड्नुपर्नेहरूले प्रभुलाई जान्न निरन्तर अघि बढेका भए, ताकि उहाँको प्रस्थान प्रभातझैँ निश्चित छ भन्ने तिनीहरूले जानून्, भने धेरै, धेरै आत्माहरू मण्डलीमा थपिएका हुन सक्थे। तर जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई पठाउनुभएको सत्यको विरुद्ध ग्रेनाइटको पर्खालझैँ उभिएका कामदारहरूको प्रभावलाई निष्प्रभावी तुल्याउन मण्डलीभित्रै यति धेरै परिश्रम खर्च गर्नुपर्छ, तब संसार तुलनात्मक अन्धकारमै छोडिन्छ।

“परमेश्वरको अभिप्राय यो थियो कि पहरदारहरू उठून् र एकताबद्ध स्वरहरूमा स्पष्ट सन्देश प्रेषित गरून्, तुरहीलाई निश्चित ध्वनि दिनुन्, ताकि सबै मानिसहरू आफ्नो कर्तव्यको स्थानमा तत्परतापूर्वक उभिन सकून् र त्यस महान् कार्यमा आफ्नो-आफ्नो भाग पूरा गरून्। तब स्वर्गबाट महान् शक्ति लिएर झर्ने त्यस अर्को स्वर्गदूतको बलियो, स्पष्ट ज्योतिले पृथ्वीलाई उसको महिमाले भरिदिने थियो। हामी वर्षौं पछाडि परेका छौं; र जो अन्धतामा उभिए र परमेश्वरले मिनिआपोलिस सभाबाट दन्किरहने बत्तीझैँ प्रस्थान गरोस् भनी अभिप्राय गर्नुभएको त्यही सन्देशको प्रगतिमा बाधा पुऱ्याए, तिनीहरूलाई परमेश्वरसामु आफ्ना हृदयहरू नम्र तुल्याउनु आवश्यक छ, र आफ्नो मानसिक अन्धता तथा हृदयको कठोरताले यस कार्यलाई कसरी अवरुद्ध पारेको छ भनी हेर्नु आवश्यक छ।” Manuscript Releases, volume 14, 107-111.

त्यो के थियो जसले १८८८ मा यति प्रकट विद्रोह प्रकट गर्ने नेतृत्व उत्पन्न गरेको थियो, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहसँग तुलना गर्नुभयो? यसको उत्तर निःसन्देह १८६३ को विद्रोहमा निहित छ, जसले इजकिएललाई बताइएअनुसार अझै महान् घृणित कामहरूका लागि मार्ग तयार गर्‍यो। लेवीय व्यवस्था अध्याय २६ को “सात पटक” लाई अस्वीकार गरेर, र एउटा नक्कली चार्ट प्रस्तुत गरेर, १८६३ को नक्कली व्यवस्थालाई समर्थन गर्नुपर्ने आवश्यकता उत्पन्न हुन्थ्यो। यसरी, मिलेरले आफ्ना रत्नहरू तितरबितर पारिएका, फोहरामुनि पुरिएका, र नक्कली रत्न तथा सिक्काहरूले ढाकिएका देख्नेथिए। सांसारिक उखानले भन्छ, “इतिहास विजेताहरूले लेख्छन्।”

यद्यपि वास्तवमा विजयी होइनन्, तथापि लाओदिकीया एडभेन्टिस्ट कलीसियाको नेतृत्व गर्नेहरूले चार पुस्तासम्म बढ्दै गएको विद्रोहलाई समर्थन गर्ने एउटा ऐतिहासिक आख्यान निर्माण गर्न समय र प्रयास खर्च गरेका छन्, ताकि स्वर्गीय स्वर्गदूतहरूले अभिलेख गरेका वास्तविक इतिहासभन्दा अत्यन्त टाढाको प्रकाशमा त्यस विद्रोहलाई प्रस्तुत गर्न सकियोस्। इतिहासको पुनर्लेखन क्याथोलिक चर्चका जेसुइटहरूको एक विशिष्ट पहिचानात्मक लक्षण हो, र ऐतिहासिक पुनरावलोकनवाद लाओदिकीया एडभेन्टिस्ट इतिहासकारहरूको प्रचलित पेशागत अभ्यास रहँदै आएको छ। आजकाल लाओदिकीया एडभेन्टिस्ट “इतिहासकार”हरूले मिनिआपोलिस जनरल कन्फरेन्सको अधिवेशनबारे जे लेखिरहेका छन्, त्यो ऐतिहासिक पुनरावलोकनवादको एक शास्त्रीय उदाहरण हो।

त्यो सम्मेलनका विद्रोहीहरूमध्ये अन्ततः पश्चात्ताप गर्ने केहीजना भएका हुन सक्थे, तर नियमको अपवादले नियमलाई अस्वीकार गर्दैन। बहिनी ह्वाइटलाई त्यहीँ बस्न र उक्त सभाको अभिलेख राख्न आज्ञा दिइयो, किनकि कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोह पुनः दोहोरिँदै थियो। एडभेन्टिस्ट इतिहासकारहरूले गवाहीलाई धार्मिकताद्वारा विश्वासको सन्देश बुझियो कि बुझिएन, अस्वीकार गरियो कि गरिएन, वा पछि स्वीकार गरियो भन्ने प्रश्नको वरिपरि निर्माण गर्नु भनेको कोरह, दाथान र अबीरामद्वारा पूर्वछायित गरिएको विद्रोहसम्बन्धी प्रेरित गवाहीबाट पन्छिनु हो।

तीन विद्रोहीहरूमध्ये कुनचाहिँ व्यक्तिलाई मोशाको अभिलेखले पछि पश्चात्तापी भई मोशासँगै नेतृत्वमा पुनः स्वीकार गरिएको देखाउँछ?

“यस आन्दोलनको प्रमुख प्रेरक कोरह लेवी थियो, कोहातको कुलको, र मोशाको एक चचेरो भाइ; ऊ सामर्थ्य र प्रभाव भएको मानिस थियो। पवित्र मण्डपको सेवामा नियुक्त भए तापनि ऊ आफ्नो पदप्रति असन्तुष्ट भएको थियो र पूजाहारी पदको गौरव प्राप्त गर्ने अभिलाषा राख्थ्यो। पहिले प्रत्येक परिवारको जेठो छोरोमाथि निहित रहने पूजाहारी पद हारून् र उसको घरानालाई प्रदान गरिनुले ईर्ष्या र असन्तोष उत्पन्न गरेको थियो, र केही

समयदेखि कोरहले मोशा र हारूनको अधिकारको गोप्य रूपमा विरोध गर्दै आएको थियो, यद्यपि उसले विद्रोहको कुनै प्रकट कार्य गर्न भने साहस गरेको थिएन। अन्ततः उसले नागरिक तथा धार्मिक दुवै अधिकारलाई उल्ट्याइदिने साहसी योजना रच्यो। उसले सहानुभूति राख्नेहरू भेटाउन असफल भएन। कोरह र कोहातीहरूका पालहरूनजिकै, पवित्र मण्डपको दक्षिणपट्टि, रूबेन कुलको छाउनी थियो, र यस कुलका दुई अगुवाहरू दाथान र अबीरामका पालहरू कोरहको पालको नजिकै थिए। यी अगुवाहरूले उसका महत्वाकांक्षी योजनाहरूमा तुरुन्तै साथ दिए। याकूबका जेठा छोराका सन्तान भएका हुनाले तिनीहरूले नागरिक अधिकार आफूमै निहित भएको दाबी गरे, र पूजाहारी पदका सम्मानहरू कोरहसँग बाँड्ने निश्चय गरे।”

जनतामा रहेको भावनात्मक अवस्थाले कोरहका योजनाहरूलाई अनुकूलता प्रदान गर्यो। आफ्ना निराशाको कटुतामा तिनीहरूका पूर्वका शङ्का, डाह, र घृणा फेरि फर्किए, र पुनः तिनीहरूका गुनासाहरू तिनीहरूका धैर्यशील अगुवाविरुद्ध निर्देशित भए। इस्राएलीहरूले तिनीहरू दैवी अगुवाइअन्तर्गत थिए भन्ने तथ्यलाई निरन्तर दृष्टिबाट गुमाइरहेका थिए। तिनीहरूले बिर्सिए कि करारका दूत तिनीहरूका अदृश्य अगुवा हुनुहुन्थ्यो, कि मेघस्तम्भद्वारा आच्छादित स्त्रीष्टको उपस्थिति तिनीहरूका अगि बढिरहन्थ्यो, र कि मोशाले आफ्ना सबै निर्देशनहरू उहाँबाट प्राप्त गर्दथे।

“तिनीहरू यस भयानक दण्डमा अधीन हुन इच्छुक थिएनन् कि तिनीहरू सबैले मरुभूमिमा मर्नेपछि; त्यसैले तिनीहरू यो विश्वास गर्नका लागि हरेक बहाना समात्न तयार थिए कि तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्ने र तिनीहरूको विनाशको घोषणा गर्ने परमेश्वर होइन, मोशा नै थिए। पृथ्वीका सबैभन्दा नम्र मानिसका उत्तमतम प्रयासहरूले पनि यस जातिको अवज्ञालाई शान्त पार्न सकेन; र यद्यपि तिनीहरूको अधिल्लो दुराग्रहप्रति परमेश्वरको अप्रसन्नताका चिह्नहरू तिनीहरूका टुक्रिएका पङ्क्तिहरू र घटेका संख्यामा अझै तिनीहरूका सामु थिए, तैपनि तिनीहरूले त्यस पाठलाई हृदयङ्गम गरेनन्। फेरि तिनीहरू परीक्षा द्वारा पराजित भए।” Patriarchs and Prophets, 395, 396.

लाओदिकेयाई एडभेन्टवाद सन् 1856 मा आरम्भ भयो, र सन् 1863 मा यो कानुनी रूपमा दर्ता गरिएको लाओदिकेयाई एडभेन्टिस्ट मण्डली बन्यो। अधिल्ला लेखहरूमा पहिले नै चर्चा गरिएझैं, लाओदिकेयाले कहिल्यै उद्धार पाउँछ भन्ने कुनै प्रेरित गवाही छैन। आफ्नो अवस्थाप्रति पश्चात्ताप नगरी, र फिलाडेल्फियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुभवलाई स्वीकार नगरी, यसले उद्धार पाउन सक्दैन। लाओदिकेया त्यस्तो प्रजा हो जसको न्याय यसरी गरिन्छ कि उनीहरूलाई प्रभुको मुखबाट उकेलिन्छ। लाओदिकेयाई मण्डलीको रूपमा, प्रेरणाले पहिचान गराउँछ कि प्राचीन इस्राएलले झैं उक्त मण्डली मरुभूमिमा भौतारिन नियत गरिएको थियो।

प्राचीन इस्राएलका विद्रोहीहरूमध्ये कुनचाहिँले चालीस वर्षसम्म उजाड-स्थानमा भौतारिएर त्यसपछि प्रतिज्ञा गरिएको देशमा प्रवेश गर्‍यो? एउटै प्राणीसम्म पनि होइन, र तिनीहरूको भौताराइले आधुनिक इस्राएलको भौताराइको प्रतीकात्मक रूप धारण गरेको थियो।

कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोह (जसले 1888 को विद्रोहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो) यस तथ्यमा आधारित थियो कि तिनीहरू मानिसहरूमाथि भएको त्यो न्याय स्वीकार गर्न अनिच्छुक थिए, जसले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा चालीस वर्षसम्म भौतारिन नियुक्त गरेको थियो। 1888 को विद्रोह नेतृत्वद्वारा त्यस घोषणाको अस्वीकारमा आधारित थियो, जसले तिनीहरूलाई लाओदिकेया भनेर पहिचान गर्‍यो र तिनीहरूको अवज्ञाकारिताका कारण तिनीहरूलाई मरुभूमिमा अझ धेरै वर्षसम्म भौतारिन नियुक्त गर्‍यो।

“हामीलाई A. T. Jones, र E. J. Waggoner द्वारा दिइएको सन्देश लाओदिकेया मण्डलीलाई दिइएको परमेश्वरको सन्देश हो, र सत्यमा विश्वास गरेको दाबी गर्ने तर परमेश्वरदत्त किरणहरू अरूहरूमा प्रतिबिम्बित नगर्ने जो कोहीमाथि हाथ होस्।” The 1888 Materials, 1053.

सन् १८८८ मा जनताका संरक्षक हुनुपर्ने ती प्राचीन पुरुषहरूले आफूलाई “धनी र सम्पत्तिमा वृद्ध” ठाने। सन् १८८८ अघि यस अवस्थालाई उत्पन्न गराउने कुरा के थियो भन्ने कुरा हामी अर्को लेखमा विचार गर्नेछौं।

“जिनले ज्योति र सत्य पाएका छन्, तिनीहरूमध्ये कतिपयले कति छिट्टै शैतानका छलहरू स्वीकार गर्छन् र कृत्रिम पवित्रताबाट मोहित हुन्छन्, यो देखेर मेरो प्राण अत्यन्त दुःखी हुन्छ। जब मानिसहरू प्रभुले स्थापित गर्नुभएको ती सीमाचिह्नहरूबाट विमुख हुन्छन्, जसद्वारा भविष्यवाणीमा निर्दिष्ट हाम्रो अवस्थालाई हामी बुझ्न सकौं, तब तिनीहरू कहाँतिर जाँदैछन्, सो तिनीहरू आफैलाई पनि थाहा हुँदैन।

“म यो प्रश्न उठाउँछु कि साँचो विद्रोह कहिल्यै निको पार्न सकिने कुरा हो कि होइन। Patriarchs and Prophets मा कोरह, दाथान, र अबीरामको विद्रोहलाई अध्ययन गर्नुहोस्। यो विद्रोह विस्तार भएको थियो, जसमा दुई जनाभन्दा बढी समावेश थिए। यसलाई सभाका दुई सय पचास अगुवाहरूले—ख्यातिप्राप्त पुरुषहरूले—नेतृत्व गरेका थिए। विद्रोहलाई त्यसको सही नामले पुकार्नुहोस् र धर्मत्यागलाई त्यसको सही नामले पुकार्नुहोस्, अनि त्यसपछि विचार गर्नुहोस् कि परमेश्वरका प्राचीन जनहरूको अनुभव, त्यसका सबै आपत्तिजनक विशेषतासहित, इतिहासमा प्रवेश गर्न विश्वासयोग्य रूपमा अभिलेख गरिएको थियो। धर्मशास्त्रले घोषणा गर्दछ, ‘यी कुराहरू ... हाम्रो चेतावनीका लागि लेखिएका छन्, जस माथि संसारका अन्त्यहरू आइपरेका छन्।’ अनि यदि सत्यको ज्ञान भएका पुरुष र स्त्रीहरू आफ्नो महान् अगुवाबाट यति टाढा अलग हुन्छन् कि तिनीहरूले धर्मत्यागको महान् अगुवालाई ग्रहण गर्छन् र उसलाई Christ our Righteousness भनी नाम दिन्छन् भने, यसको कारण तिनीहरू सत्यको खानीभित्र गहिरोसम्म उत्रेका छैनन्। तिनीहरू बहुमूल्य अयस्क र निकृष्ट पदार्थबीच भेद गर्न समर्थ छैनन्।”

“झूटा भविष्यवक्ताहरूका विषयमा, जो आफ्ना विधर्महरू लिएर आउनेछन् र सम्भव भएमा चुनिएकाहरूलाई समेत भ्रममा पार्नेछन्, परमेश्वरको वचनमा यथेष्ट रूपमा दिइएका चेतावनीहरू पढ। यी चेतावनीहरू हुँदाहुँदै पनि, मण्डलीले किन झूटोलाई साँचोबाट छुट्याउँदैन? यसरी कुनै न कुनै प्रकारले भ्रमित भएकाहरूले परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याउनुपर्छ, र निष्कपटतापूर्वक पश्चात्ताप गर्नुपर्छ, किनकि तिनीहरू यति सजिलैसँग बहकाइएका छन्। तिनीहरूले साँचो गोठालाको स्वरलाई पराइको स्वरबाट छुट्याएनन्। यस्ता सबैले आफ्नो अनुभवको यस अध्यायलाई पुनरावलोकन गर्नु।”

“आधा शताब्दीभन्दा बढी समयदेखि परमेश्वरले आफ्ना जनलाई उहाँका आत्माका गवाहीहरूद्वारा ज्योति प्रदान गर्दै आउनुभएको छ। यति लामो समयपछि के अब केही पुरुषहरू र तिनीहरूका पत्नीहरूकै लागि सम्पूर्ण विश्वासी मण्डलीलाई भ्रममुक्त पार्ने दायित्व बाँकी रह्यो, र श्रीमती ह्वाइटलाई ठग र छलकर्त्री घोषणा गर्ने? ‘तिनीहरूका फलबाट तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नुहुनेछ।’”

“जसले परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएका सबै प्रमाणहरूलाई उपेक्षा गर्न सक्छन्, र त्यस आशिषलाई श्रापमा परिणत गर्न सक्छन्, तिनीहरूले आफ्नै प्राणहरूको सुरक्षाका विषयमा थरथराउनुपर्छ। यदि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् भने तिनीहरूको सामदान आफ्नो स्थानबाट हटाइनेछ। प्रभुलाई अपमान गरिएको छ। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको सत्यताको ध्वजालाई धूलोमा घिसिन छोडिएको छ। यदि पहरेदारहरूलाई यस प्रकारले मानिसहरूलाई भ्रममा पारिरहन दिइयो भने, परमेश्वरले आफ्ना बगाललाई कस्तो प्रकारको आहार दिइँदै थियो भन्ने कुरा छुट्याउन तीक्ष्ण विवेकको अभावका लागि केही प्राणहरूलाई जिम्मेवार ठहराउनुहुनेछ।”

“विगतमा पनि धर्मत्यागहरू भएका छन्, र यस प्रकृतिका कुराहरू विकास हुन प्रभुले यसकारण अनुमति दिनुभएको छ कि उहाँका मानिसहरू मानिसहरूका वचनमा निर्भर हुँदा, ती कुराहरू यस्तै हुन् कि होइनन् भनी आफैं धर्मशास्त्रहरू खोजी गर्ने, कुलीन बेरेयावासीहरूले गरेझैं, कार्य नगर्दा तिनीहरू कति सजिलै भ्रममा पारिनेछन् भन्ने देखाउन सकियोस्। र यस्तै प्रकारका कुराहरू हुन प्रभुले यसकारण अनुमति दिनुभएको छ कि यस्ता कुराहरू घट्नेछन् भनी चेतावनीहरू दिइन सकून्।”

“विद्रोह र धर्मत्याग हामीले सास फेर्ने यही वायुमण्डलमै व्याप्त छन्। यदि हामीले विश्वासद्वारा आफ्ना असहाय आत्माहरूलाई खीष्टमा झुण्ड्याएनौं भने, तिनको प्रभाव हामीमाथि पर्नेछ। यदि मानिसहरू अहिले यति सजिलै बहकाइन्छन् भने, जब शैतानले खीष्टको व्यक्तित्व धारण गर्नेछ र चमत्कारहरू गर्नेछ, तब तिनीहरू कसरी अडिग रहनेछन्? त्यस बेला, जब उसले खीष्ट भएको दाबी गर्नेछ—यद्यपि ऊ केवल खीष्टको व्यक्तित्व धारण

गरेको शैतान मात्र हुनेछ—र बाह्य रूपमा ख्रीष्टकै कार्यहरू गरेको देखिनेछ, तब उसका मिथ्या प्रतिपादनहरूबाट को अप्रभावित रहनेछ? परमेश्वरका मानिसहरूलाई झूटा ख्रीष्टहरूलाई आफ्नो निष्ठा अर्पण गर्नबाट के कुराले रोकेर राख्नेछ? 'तिनीहरूको पछि नलाग।'”

“सिद्धान्तहरू स्पष्ट रूपमा बुझिनुपर्छ। सत्य प्रचार गर्न स्वीकार गरिएका मानिसहरू दृढतापूर्वक अडिग हुनुपर्छ; तब तिनीहरूको जहाज आँधी र प्रचण्ड झरीको विरुद्धमा टिकिरहनेछ, किनकि लंगरले तिनीहरूलाई मजबूतीसँग थामिराखेको हुन्छ। छलहरू बढ्दै जानेछन्, र हामीले विद्रोहलाई त्यसकै यथार्थ नामले पुकार्नुपर्छ। हामीले परमेश्वरका सम्पूर्ण हतियारधारणका साथ खडा हुनुपर्छ। यस संघर्षमा हामी केवल मानिसहरूसित मात्र होइन, तर प्रधानताहरू र शक्तिहरूसित सामना गर्छौं। हाम्रो कुशती देह र रगतको विरुद्धमा होइन। एफिसी 6:10-18 हाम्रो मण्डलीहरूमा सावधानीपूर्वक र गम्भीरतापूर्वक पढियोस्।” Notebook Leaflets, 57, 58.